

gaae ind paa det Forslag, jeg har gjort her, da det ikke i mindste Maade kunde genere Zi-
nantterne, at man tog det tilfølg.

L. Skat: Den ærede Rigsdagsmand for
Aalborg Amts 3die District (Née) yttrede igaar,
at det var principløst at beskaffe de smaa
Besiddere. Dette kan jeg for mit Vedkommende
ikke lade være uimodsiget, efter som jeg er i Mi-
noriteten i Comiteen. Vi ere gaaede ud fra
den Forudsætning, at det netop var principrig-
tigt at beskaffe alt Hartkornet, og vi have ikke
kunnet opdage nogensomhelst gyldig Grund til
at gjøre Undtagelser. Vi have fremdeles an-
seet det for principrigtigt ved en overorden-
lig Skat ikke at indlade os paa nogensomhelst
Undtagelse, og vi have troet, at Ingen trængte
mindre til Undtagelser end netop de mindre
Hartkorns-Besiddere. Derfor have vi ogsaa
troet at burde støtte os til det, som i Comitees-
betænkningen er anført, at Livsformnødenhederne
ere sunkne i Priis, medens Arbeidspriserne ere
stegne ikke ubetydeligt, ja endogsaa paa sine
Steder til det Dobbelte, og, naar man synes
at være angstelig ved at beskaffe de mindre Be-
siddere og støtter sig til, at man ikke har gjort
det i forrige Aar, saa indseer jeg ikke, hvorfor
man netop skal være angstelig derfor, saa-
meget mere, som jeg ikke kan troe, at der er
nogensomhelst Anledning til at frygte for, at de
ikke kunne betale Skatten. Naar man, som
det synes, i Almindelighed anerkjender, at det er
en Feil, at de ere blevene undtagne forrige Aar,
saa troer jeg ikke, at der er grundet Anledning
til at undtage dem i Aar, saasom en Feil al-
drig kan vinde Hævd. Jeg vil ikke kalde det
Coquetterie med de mindre Hartkorns-Besiddere,
thi dette Ord er lidet passende, skjøndt det er
brugt i denne Sal; men jeg maa kalde det en
utidig og urimelig Uengstelig hed; det
er en Uengstelig hed, som efter min Formening
maaskee kunde være paa sin Plads, naar der
var Tale om at paalægge en staaende Skat
for længere Tid, for flere Aar; men, naar
der kun er Tale om at paalægge en enkelt Skat,
maaskee kun for et enkelt Aar, en overorden-
dentlig Skat under overordentlige For-
hold, saa indseer jeg slet ikke, hvorfor man her
behøver at see medlidende paa dem, der ere
Eiere af de mindre Hartkornslodder. Dette er

da ogsaa Grunden, hvorfor vi ikke have troet
at burde undtage Præstegaardenes Hartkorn,
men have troet, at dette burde tages med, saa-
ledes som i Comiteebetænkningen er udviklet.
Vi have meent, at i det Dieblik, vi gaae ud
fra Hovedstaden og vandre ud paa Marken,
saa er det os accurat ligegyldigt, hvem der
er Eier af den eller den Jord; vi holde os
til Jorden, hvor vi finde den, og der skal
betales af den. Hvor Taksen er om Livsfæste,
der er det i sin Orden, at man holder sig og
saa til Eieren, og der faaer Staten hele Ind-
tægten alligevel; men ved Præstegaardsjorderne,
er der ingen Eier at holde sig til; thi Staten
vil vel ikke vedkjende sig Eiendomsretten og
betale den tredie Deel af Statskassen, hvilket
i alt Fald vilde være unaturligt. Jeg troer
derfor ikke, at de bør søge Lettelse i en mindre
Beskatning af Hartkornet, men derimod i en
mindre Beskatning af Indtægterne, hvis det
overhovedet er nødvendigt. Det var blot disse
saa Bemærkninger, som jeg troede at burde
gjøre, idet jeg forøvrigt skal henholde mig til
hvad der er udtalt, foruden af Ordføreren, af
Rigsdagsmændene for Aarhus Amts 2det
District (Otterstrøm) og Viborg Amts 3die
District (C. Jensen) samt Veile Amts 1ste Di-
strict (Oltesen).

Varfod: Den ærede Ordfører oplyste
før, at der var et Par syenske Godsieiere, som
ved at betale Krigsskat efter Forordn. af 5te
Juni 1848, havde udredet 46 pCt. af deres
Indtægter. Jeg tilstaaer, at det er en haard
Krigsskat; men, forandrer man Krigsskatten for
Godsieierne fra de to Trebiedele til tre Femte-
dele, saa bliver Forskjellen den, at de Gods-
eiere, som have maattet svare 46 pCt., de ville
nu komme til at svare 41½ pCt., og jeg til-
staaer, der er rigtignok en Forskjel derimellem,
men Forskjellen mellem 41½ pCt. og 46 pCt.
er dog ikke af den Størrelse, at jeg drifter mig
til at afgjøre, at 41½ pCt. vilde være retfær-
digt og 46 pCt. uretfærdigt. Holder man sig
til hvad Udkastet vil have, nemlig, at Gods-
eierne skulle betale Halvdelen af Krigsskatten,
saa ville de Samme, som ifjor svarede 46 pCt.
af deres Indtægter, komme til at svare 34½
pCt. Forskjellen var da saameget større; men
den ærede Ordfører fremhævede iblandt Exem-